

Jedna stranica mog dnevnika

Dragi dnevniče,

Nisam stigla da ti pišem ovih dana od prevelikog uzbuđenja zbog našeg putovanja avionom na Island. Do svoje šeste godine živela sam na tom neobičnom ostrvu sa svojom porodicom, ali kada je trebalo da krenem u školu, moji roditelji su odlučili da se vratimo u Srbiju.

Sinoć smo sleteli na Island. Putovanje je bilo veoma interesantno. Leteli smo iznad Atlantskog okeana, a kada smo dospeli iznad Islanda, ispod nas se mogao videti prirodni reljef. Videla sam bela prostranstva lednika, vulkanske planine i pustinje. Mama mi je rekla da je Island većim delom nenaseljen i da ga čini veoma neobična priroda.

Jutros, odmah posle doručka, mama i tata su nas povelili na izlet iznenađenja. Dok smo se vozili u nepoznatom pravcu, pogled kroz prozor bio je kao da smo na Mesecu. Oko nas je bilo lavino polje svo obraslo mahovinom.

Prvo smo posetili geizire. Predeo oko geizira izgleda kao pustinja, svuda ključa vrela voda i oko nas je vodena para. Kada smo stigli do velikog geizira sa još puno turista, čekali smo da voda izbije iz zemlje. Odjednom je počeo da se diže veliki balon, sve dok nije pukao i voda izbila uvis. Čulo se oduševljenje turista i svih nas.

Veoma blizu geizira nalazi se Zlatni vodopad. Kada smo stigli na vodopad, oduševila nas je duga koja se izdizala iznad njega. Tata mi je objasnio da kad god je sunčan dan, iznad vodopada se stvara duga, jer se sunčevi zraci prelamaju u kapljicama vode koje se izdižu iz vodopada. Bili smo oduševljeni ovim prirodnim lepotama, a od umora i uzbuđenja spavali smo u kolima sve do povratka u grad.

Dragi moj dnevniče, za sada toliko od mene... Nemam mnogo vremena jer me sutra čekaju nove avanture, a sve ovo sam morala da ti napišem da bih sačuvala uspomenu.

Alisa Graničarski, 7a